

SARGIN ve KUTLU yoldaşların 9.4.1990 tarihinde ilettikleri parti kemitlerine mesajları, ülke içi dağıtımı başladı ...

Sevgili Yoldaşlar, kardeşlerimiz; (*)

Sizlere ilk kez doğrudan sesleniyoruz. Daha önceleri zaman zaman bu gereksinimi şiddetle duyduk. Bu anlarda sizlerin yanbaşımda olup sizlerle her konuyu enine boyuna görüşebilmeyle ne kadar istedik. Yazmaya gelince bu hiçbir zaman yüzyüze görüşmenin, diyalogun, karşılıklı görüş alışverişinin yerini tutamayacak tek taraflı bir monolog durumundadır. İster istemez, şimdi olduğu gibi. Üstelik partimizde sürmekte olan tartışmalara doğrudan bir müdahale olarak algılanabilir, kaygısı da çekingenliğimizi artırıyordu. Yüzyüze görüşme umudunu sürekli canlı tutarak yazmayı da hep erteledik ve gerekli son ana sakladık. Şimdi artık bu noktaya gelmiş olduğumuzu sanıyoruz.

Sizlere, süresiz açlık grevine, ölüm orucuna gitmeye neden gerek duyduğumuzu, bu vesileyle partideki bunalımla ilgili görüşlerimizi ve çözüm konusundaki önerilerimizi aktarmak, düşüncelerimizi sizlerle paylaşmak dileğindedyiz.

Ölüm orucu sözü dramatik çağrışımlar yapabilir, fevri bir çıkış ya da bir fantazi olarak algılanabilir belki. Ama bu gerçek değil. Bu karar yenilerde ve acele verilmedi. Uzun uzun düşünüldü, enine boyuna irdelendi, getirip götürülecekleri tartışıldı, değerlendirildi. Ve de iktidar için sürpriz etkisini gözden kaçırmaksızın olabildiğince sondajlarla diğer görüşlerden yararlanılmaya çalışıldı.

Bu eylem elbette dramatiktir; ama gelişmeler de o ölçüde dramatik boyutlarda olmasaydı asla buna girişmezdik. İktidar de serüven peşinde koşacak tipler değiliz. Nasıl bir yol seçtiğimizin yeterince farkında olacak kadar da deney sahibiyiz.

Şunu da ekleyelim; bu eyleminizin parti içi sorunlarla ve süregiden tartışmalarla, bu sorun ve tartışmaları yakından izleyebilmek, görüşleri doğrudan öğrenebilmek ve kendinizin-kileri doğrudan iletebilmek, etkilenmek ve etkileyebilmek için mekân birliğini sağlama özlemi dışında ilgisi yok. Sorunlarımızın son noktada partimizin iç dinamikleriyle çözülebileceğine baştan beri inandık, inarınmaya devam ediyoruz. Nitekim, belki henüz yeterince farkedilemiyor ama bunalım kendi çözümlerini üretmeye başladı bile. Bunu seziyoruz. Ayrıca birleşik partimizi, farklı görüşler taşıyor olsalar da azımsanmayacak sayıda yoldaşımızı bizzat, tek tek yakından tanıyoruz. Duruma çözüm bulunacaktır.

Eyleminizin parti için bunalımla doğrudan ilgisi yok ama partimizin, marksist solun geleceği ve en geniş birliği ile yakın ilgisi var. Eyleminizin dolaysız hedefi tıkanma tehlikesi içine giren demokrasiye geçiş-demokratikleşme sürecinin önünün açılması için etkili müdahale ve antidemokratik uygulamaları protesto ile kendi özgürlüklerimizi taleptir.

Türkiye'de son aylarda gerileşme süreci belirginleşti. 12 Eylül'ün ilk günlerini aratanıyan bir manzara giderek politik yaşama egemen oluyor. İşçilerin hak istemleri şiddetle bastırılıyor, öte yandan Çeltik işçilerinin ölümlerinin hesabını soran yok. Tütün üreticilerinin haklı protestolarına tutuklamalarla yanıt verildi. Üniversiteler yeniden polis çemberi içine alındı. Cezaevleri ağzına kadar dolu, tutuklamalar, işkenceler, hukuk dışı yargulamalar şiddetlenererek sürüyor. Doğuda ilan edilmiş bir savaş var. Terör yeniden tımandırılıyor. Enflasyon, hayat pahalılığı turmanışta.

Ülkemizin ekonomik, sosyal, kültürel bir dizi sorununun çözülmesinin politik rejimle bağlı olduğu artık apaçık görünür hale geldi. Bu sorunların hangi yöntem ve yönetim biçimiyle çözüleceği sorusu politik rejim sorusudur.

Çözümler geleneksel baskıcı devlet politikalarında, parlamento ve hukuk dışı yollarda mı aranacak, militarist-polis yönetimi yeniden ağır mı basacak, yoksa barışçı, demokratik yollardan hoşgörü ve diyalog politikalarıyla hukuka bağlı demokratik parlamenter, çoğulcu katılımcı bir yönetim biçimiyle mi? Bu sorular sivil yönetim mi, askeri yönetim mi sorusuna indirgenebilir.

Bu sorulara yanıt getirmeden ülkenin hiçbir temel sorunu çözülemez.

Politik rejim sorunu ise tepeden değil geniş bir demokratik katılımıla çözülebilir. Bunun olabilmesi için önkoşul ülke sorunlarının çözümü üzerinde toplumun özgürce düşünebilmesi önündeki engellerin temizlenmesidir.

Özgürce düşünemeyen bir toplum sorunlarına çözüm üretemez. Çözüm getirecek aydın, bilim adamı, işçi ve emekçi sınıfların, partilerin demokratik kurum ve kuruluşların çözümlü-yici potansiyelleri bugüne kadar hep dışlandı. Sorunların tartışılması şöyle dursun, bilimsel çalışmalara konu edilmesi bile yasaklandı. Bunun, en son örneği; Kürt sorununu inceleyen bilim adamı İsmail Beşikçi'nin tutuklanmasıdır. Ama bu yasakçı kafa, sorunların daha da ağırlaşarak bugün ülkenin politik gündemini oluşturmasını önleyemedi.

Türkiye'nin gündemini artık doğrudan politik rejimin temel sorunlarını oluşturan düşünce, inanç ve örgütlenme özgürlüğü, insan hakları, komünist partisinin özgürlüğü, Kürt halkının özgürlüğü, din-laklık sorunu, ordu sorunu, dış politika ve ulusal güvenlik sorunları oluşturmaktadır. Bu sorunlar aynı zamanda baskıcı-vesayet rejiminin tabularıdır. Bu tabular yıkılmadan diğer ekonomik, sosyal, kültürel sorunların çözümü artık imkansızdır.

Görülebileceği gibi, bütün bu temel sorunların başında da düşünce özgürlüğü geliyor. Bu nedenle 141,142 ve 163. maddelerin kaldırılması, demokrasiye geçişin ve demokratik politik rejimin ilk ve önemli adımı olmaktadır. Bu tabunun yıkılması diğer tabuların yıkılmasını da getirecektir.

Diğer yandan, bugün toplumda oluşan geniş destek nedeniyle en kolay yıkılabilecek tabu, kalkabilecek kadar olgunlaşmış yasak da budur; TCK'nın 141,142,163. maddeleri ve komünist partisi üzerindeki yasaktır.

Bu yasak duvarının delinmesi, toplumda oluşan karamsarlık bulutlarını dağıtabilir, yeni bir başlangıç yapılabilir, bunalan toplum özgürlük esintisiyle daha ileri gidecek gücü kendinde bulabilir. Bu adımı, zindanların boşaltılması, Kürt halkının varlığının ve özgürlüklerinin tanınması, yeni demokratik anayasanın izlenmesi ülkeyi tehlikelerden uzaklaştırıp düzliğe çıkaracaktır. Ya özgürlük, ya baskıcı-vesayetçi rejimin devamı; bir üçüncü yol yoktur.

Oysa görünen nedir: Hükümet bu önemli demokratikleşme adımını atmakta ayak sürürmekte, parlamento muhalefeti destek vermekle birlikte konunun politik önemi üzerinde yeterince durmamaktadır. Marksist soldaki kimi görüşler ise birlik sorununu, sanki birbirinin karşıtıymışçasına bu çok önemli politik mücadelenin karşısına koyabilmektedir. (Hatta partimizde de son zamanlarda bu konuda kafa karışıklığının ortaya çıktığı görülüyor.)

Bu durumda, bu köklü demokratik dönüşüm doğrultusunda, konunun doğrudan tarafı ve baştan beri ısrarlı takipçisi olarak en başta, en önde görev bizlere düşmektedir. İşte başladığımız ölüm orucu etkili, sarsıcı niteliği ile bizzat ve de asıl peşinden sürükleyeceği örgütlü destek hareketleri ile hem konunun yeniden ve en sıcak biçimde kamuoyunun gündeminde canlanmasını sağlamak, hem de bu yolla iktidara, sayısız söz ve vaadlerine karşın geri durduğu adımı atırmak hedefini gütmektedir. Örgütlü destek hareketleri denildi. Başarı için bu şarttır. Ve eyleme girişmeden bu şartın gerçekleşeceği veri kabul edilmiştir. Çünkü bu konuda demokratik kamuoyuna, ama hepsinden her şeyden önce parti ve onu oluşturan bireyler olarak siz yoldaşlarımıza güveniyoruz.

Yoldaşlar,

Olayların gelişimi birlik, yasallık, yenilenme hedefiyle ülkeye dönüşün ne denli önemli olduğunu ve zamanında yapıldığını apaçık ortaya koydu. Ülkeye dönerken, Türkiye'nin önünde demokratik gelişme olanakları olduğu kadar tehlikelerin de var olduğunu, eğer bir an önce 12 Eylül öncesinden daha geniş çoğulcu, katılımcı bir demokrasiye geçilemezse Türkiye'yi ciddi tehlikelerin beklediğini söylemiştir. Demokratik olanakların hızla değerlendirilebilmesi için tabuların yıkılması, demokratik istikrarın yolunun açılması, köklü bir zihniyet değişikliğinin gerçekleşmesi, uygarca ilişkilerle dayalı yeni bir politik kültürün yeşermesi doğrultusunda politik gelişmelere etkili bir müdahale ve demokrasiye geçişte kendi rolümüzü oynayabilmek için döndüğümüzü söylemiştik. Eğer TİP-TKP birliği adımını atamamış ve kendimizi yenileme sürecine sokamamış olsaydık kamuoyunda kazanmış olduğumuz bugünkü desteği ve düşüncelerimizin, partimizin meşruiyetini sağlayamazdık. Tüm hatalarımız, eksiklerimiz, zamanı iyi kullanmada gösterdiğimiz beceriksizliklere rağmen TBKP, ülkenin politik gündemine girdi ve toplumda tabuların yıkılması yönünde önemli bir zihniyet değişikliğini gerçekleştirdi. Artık her şey bu kazanım temelinde görme durumundayız.

Politik süreçlere müdahale deneyimimiz şu gerçeği bir kez daha kanıtladı. Doğru, somut, haklı bir politika doğru yöntemlerle ve zamanında uygulanırsa büyük sayısal güce sahip olmaksızın da sonuç alınabilir. Davamızın haklılığına kuşku yok. Sürdürdüğümüz mücadele yöntemi ise meşru, kararlı ve uygarca oluşu ile karşılarımızın dahi saygısını kazanmış bulunuyor. Sağ partilerden gelen "TBKP ile aynı masaya oturmaktan onur duyuyoruz" sözleri bunun kanıtıdır.

Partimizin oynadığı rolü abartma niyetinde değiliz. Ama rolümüzün önemini kavrayamazsak halkımıza karşı sorumluluğumuzu yerine getiremeyeceğimizi, başarılı olamayacağımızı da biliyoruz. Marksist sol hareket içinde onlarca yıldır süren bölünme sürecinde TİP-TKP birliği ile ilk kez somut bir birlik örneği verildi. Bununla kalınmadı, ülkenin geleceğinde, hiç de marjinal etki sayılmayacak derecede rol oynandı. Ülkemizde demokrasi, insan hakları sorunları sokaktaki insandan, Avrupa Parlamentosuna kadar yayıldı ve ülkemizde bir "düşünce suçu, düşünce özgürlüğü sorunu" olduğu gösterilebildi.

Hiçbir mücadele, hiçbir önemli hedef coşku ve heyecan olmadan kazanılmaz. Bize bu duyguyu kazandıracak şey insani ideallerimizin yanı sıra oynadığımız bu somut rol ve elde ettiğimiz kazanımlardır. İşte bunlar Marksist sol olarak ülkemizin demokratik yenilenmesinde oynayabileceğimiz pozitif rolü de ortaya koyuyor.

Yoldaşlar;

Politik kültür, demokrasi kültürü yalnızca lafla yaratılabilecek bir şey değil. Bir ülkede bireyler her şeyden önce insan olma bilinciyle, yurttaşlık bilinciyle hak ve özgürlüklerine ve ülkenin geleceğine kararlılıkla sahip çıkmazlarsa o ülkede demokrasi kökleşmez. Ülkemizde demokrasinin zayıflığı sosyo-ekonomik, tarihsel nedenlerin yanı sıra demokrasi kültürünün zayıflığına da bağlıdır.

Bu nedenle ülkemizin demokratik yenilenmesi, politik rejimin demokratikleşmesi ile birlikte yeni bir politik kültürün doğmasıyla başlayacak ve devletin demokratikleşmesi sürecinin derinleşmesiyle gerçekleşecektir.

Burada Komünist Partisinin rolü dışında tek tek komünistlerin, marksistlerin ve bir insan olarak bireyin rolü önemlidir. Haksızlıklara, baskıya, sömürüye birey olarak başkaldırmayı, tek başımıza kalsa da mücadeleyi göze almadıkça yeni politik kültürden söz etmek fazla anlam taşımayacaktır.

Bildiğimiz gibi TBKP Başkanı ve Genel Sekreteri olarak, hala uygulanması yoğun olmasa da sürdürülen TCK'nın 141 ve 142. maddeleriyle tutuklu olarak 2,5 yıla yaklaşan bir süredir yargılanıyoruz. Bu yargılama kamuoyu vicdanına ters düşmesinin yanı sıra hukuk dışıdır. Türkiye'nin adına imza atıldığı ayrıca iç hukukunun bir parçası haline getirdiği insan hakları sözleşmelerinin apaçık ihlalidir. Ayrıca, 29 aydır sürdürülen tutukluluk durumumuz mevcut infaz yasaunun şartlı tahliye hükümlerine göre altı yıla ulaşan bir ceza niteliği aldı. Her geçen gün bu ceza süreci katmerlenmektedir. Kaldı ki, yargılama ve tutukluluğu muzun bu biçimde sürdürülmesinin yalnızca özel politik amaçların dışında bir izahı kalmamıştır. TBKP üst yöneticileri olarak, yalnızca ikimiz için tutuklu yargılamanın sürdürülüyor olması bunun kanıtıdır.

Bu apaçık hukuk ve insan hakları ihlaline, göz göre göre sürdürülen haksızlığa sessiz kalmamız mümkün değildir. Bu tür baskılarla partimizi özgürlük hedefinden vazgeçirmeyi düşünenlere, bu düşüncelerinin ham hayal olduğunu göstermek ve baskılara boyun eğmeyeceğimizi kesin ve nihai olarak anlatmak gerekiyordu. Bu da giriştiğimiz eylemin ikinci nedeni oldu.

Kardeşler;

Politik bunalımın derinleşmesine paralel partimiz içinde de bunalım baş göstermiş bulunuyor. Bu bir raslantı değildir. Birliğin noktalanmasından önce her iki parti yönetimi ortak toplantısında TİP-TKP birlik sürecinin tamamlanabilmesi ve komünistlerin daha geniş birliğinin gerçekleştirilmesi için yasallığın kazanılmasının ve demokrasiye geçişin zorunluluk olduğunu saptamıştı. Bu görüş de doğrulandı. Gerek partimizin içindeki bunalım, gerekse daha geniş birlik sürecindeki sancuların altında özgürlük ortamının sağlanamamış oluşu gerçekte çok önemli bir rol oynamaktadır.

Partimiz henüz ne gerçek anlamıyla yasal, ne de illegaldır. Bu durum özellikle yönetim düzeyinde akla gelen, gelmeyen sayısız güçlüklerin, bugünkü parti unalımının nesnel kaynağıdır. Bu durum daha geniş birlik istek ve kararlılığımızın hakkıyla anlaşılmasını da en-

geliyor. Yasallık konusundaki kararlı mücadelemiz kimi dostlarımızda kendimizi ön plâna çıkarmak güdüsü olarak algılanırken, onların kuşkularını gidermeye yönelik çabalarımız ise politik hedeflerimiz için mücadele konusunda parti içinde kafa bulanıklığı yaratıyor.

Yoldaşlar;

Parti içi bunalımdan derece derece hepimiz sorumluyuz. Tartışmaların sıcaklığından kendimizi arındırarak soğukkanlı düşünecek olursak her birimizin yanlışlarının, en azından eksikliklerinin olduğunu görebiliriz.

Bu böyle olsa bile bunalımın esas sorumlusu, cezaevinde bulunmakla birlikte biz de içinde olmak üzere bir bütün olarak yönetim görevini üstlenmiş olan parti yönetimidir. Bu kısa seslenişte bunalımın tüm nedenlerine ve yönlerine girecek değiliz. Yalnızca sorumluluklarımızın farkında olduğumuza işaret etmek istedik

Diğer yandan partide bunalıma yol açan birçok neden sayılabilir. Ancak, gelinen noktada bizi esas olarak çözümler ilgilendirmelidir. Çözüme bağlı olduğu ölçüde nedenler ele alınmalıdır.

Bunalımın bize göre temel ögesi, parti içi konsensusun bozulmasıdır, çözüm de buradadır; farklı görüşler arasında yeni bir konsensus yaratmak. Bu mümkündür.

TİP-TKP birliğinde konsensus ilkesi TBKP'nin kurucu ilkesi olmuştur. TBKP'nin TİP ve TKP'den farklı ayırdedici niteliği "birleşik parti" olmasıdır. Ne TKP, ne de TİP bu nitelikte partiler değildi. Bu özellik aslında çağdaş, modern, yeni bir parti anlayışı için uygun bir yapı oluşturuyor. Birleşik bir parti monolitik bir parti yapısını dışlar. Böyle bir yapı ise olgun, gelişkin bir parti içi demokrasi ister. Böyle bir demokrasi, öncelikle farklı görüşler arasında ortak tutum ve ortak eylem gerçekleştirecek biçimde bir konsensus yaratmayı zorunlu kılar. Bu başarısızlığı için bunalım doğmuştur ve bu konsensus yaratılarak bunalım aşılabılır.

Bunun için birincisi; tümparti (yönetimden ayrılmış ya da partinin feshini isteyen yoldaşlar da içinde) tıkanan demokrasi sürecinin önünü açmayı, demokrasiye geçiş için yasakların kaldırılmasını amaçlayan somut politik mücadele hedefleri doğrultusunda harekete geçmeyi kabul etmelidir. İkincisi; marksist solun mümkün olan en geniş birliğini sağlama doğrultusunda da komünist partisinin özgürlüğü elde edildiğinde ve yeni yasal partinin güvenceleri ortaya çıktığında TBKP'nin ayrı parti olarak kalmakta ısrarlı olmayacağını açıklanması yerinde olur düşüncesindeyiz. Üçüncü olarak; marksizm anlayışı üzerine yeni bir konsensus yaratmak yenilenme sürecini ilerletmek üzere somut bir plân çerçevesinde teorik-politik düşünsel bir çaba ve tartışmayı başlatmalıyız.

Bütün bunlar için TİP-TKP birliğinin önemi ve daha geniş birlik konusunda kararlılığımız bugüne dek birlikte elde ettiğimiz kazanımları pekiştirmek ve ilerletmek amacı bizi birleştirici olacaktır.

Bunalım her partide ortaya çıkabilir, karmaşık teorik-pratik sorunları çözmek durumunda olan partimizde şaşırıcı da değildir. TBKP bunalımsız parti değil, bunalımın aşabilen ve ondan ileri sonuçlar çıkarabilen bir parti olmalıdır. Birlikte bunu başarabileceğimize inanıyoruz.

Sevgili yoldaşlar,

Sonuç olarak, demokrasiyi kazanmak ve korumak kararlılığımızı gerektiğinde yaşamamız pahasına gösteremeysek demokrasi düşmanları cesaret bulacaktır. Eğer ülkemiz hızla çoğulcu, katılımcı bir demokrasiye geçemezse ne TBKP'nin varlığı, ne de daha geniş yasal partinin bir anlamı olacaktır.

Partimizin birliğini koruyarak tüm gücümüzü özgürlük mücadelesi için seferber etmeli ve tüm enerjimizle daha geniş birlik için çalışmalı ve kendimizi yenileyebilmek için eleştirel düşünce silahından asla vazgeçmemeliyiz.

Çağrımızı ve eylem kararımızı anlayacağımızdan kuşkumuz yok.

Özgürlük ve demokrasi mücadelesinde başarımız birliğimizle, kararlılığımızla ve cesaretimizle bağlı olacaktır.

İlepinize başarılar diler, sevgiyle kucaklarız.

(*)

6.4.1990 Cuma günü saat 15.45'den bu yana Ankara Merkez Kapalı Cezaevi'nde ölüm orucu eylemini sürdüren TBKP Başkanı Dr. Nihat SARGIN ve TBKP Genel Sekreteri Haydar KUTLU'nun TBKP örgütlerine, üyelerine, yandaşlarına mesajı

Pour Mehmet Karaca

Pour M. Karaca

TÜRKİYE SOSYAL TARIH TAVAN KARASTIRMA VAKFI

Ben Yıldız Sargın, Nihat Sargın'ın eşi. Bu basın toplantısının amacı çoğumuzun az ya da iyi bildiği bir konur 2,5 yıla yakın bir süre önce Türkiye'de demokrasi kuruluş sürecini hızlandırmak amacıyla ve kendi arzularıyla yurda dönen Haydar Kutlu ve eşi Nihat Sargın, bülceğüniz gibi daha havalanında, tüm dünyanın gözleri önünde gözleri bağlanmış, tutuklanmış, işkence görüyor ve Ankara D.Ş. Mahkemesinin azırlık kararlarıyla bugüne kadar tutuklu olarak yargılanmaktadırlar. Bütün bunlara rağmen demokrasi mücadelesini gerçekten hızlandırmışlardır. İşkence konusunun açık seçik gündeme gelmesi, çığlıkla düzeylerde tartışılır olması, onların gelişlerinden sonra gerçekleşmiştir. Öyle ki bazı uluslararası, işkenceyi önleme amacıyla taşıyan anlaşmaları kabul etmek, imzalamak zorunluluğu doğmuştur. Gerçekten uygulanmasa bile. Bana onların gelişlerinden sonra demokrasinin kurulması insan hak ve özgürlüklerinin sağlanması, gerçek bir hukuk devletinin sağlanma hale

getirilmesini engelleyen antidemokratik ceza kanunu maddeleri 141 ve 142 nin kaldırılması için yapılan açık oturumlar, paneller, resmi ya da gayri resmi hükümet başkanının verdiği beyanlarla, bu maddelerin kaldırılması ya da değiştirilmesi için yapılan yasa teklifi mecliste görüşülmek üzereyken başbakanlık çekmesinde beklemeye alınıldı nedense. Unutturulmaya çalışılıyor ya da.

Ankara DŞ Mahkemesindeki yargılamaya gelince, bu daha da anlaşılabilir bir düzeyde. Ne istemişler, ne yapmışlar, Haydar Kutlu ve Nihat Sargın? 2,5 yıldır tutuklu olarak yargılanmak için? Sadece fikirlerini söylemişlerdir ve söylemişler. Hiç bir eyleme bulunmamışlardır. Sonra bu nasıl bir adalettir ki aynı DŞ'ni, İstanbul DŞ'ni aynı savla mahkemeye sevk edilen insanları hem de bizzat savcılara serbest bırakmışlar. Oysa Ankara DŞ'ni azırlıkla bu iki insana hapseden, adeta rehine gibi tutmaktadır. Nasıl bir adalettir ki farklı şehirlerdeki aynı tip mahkemelerin farklı uygulamalarıyla sonuçlandırılmaktadır. Bizzat Haydar Kutlu ve Nihat Sargın ve savunmaları yapan avukatlar mahkemeye acalarında olugan kalın bir duvara aşamamışlardır. Başka hiçbir mücadele olanağı kalmayan eşi ve Haydar Kutlu hayatlarını ortaya koymuşlardır. 5 gündür ölüm orucundalar. Bu defa yurda kesilen demokrasi mücadelesinde bu ölüm orucunu sonuçlandırmak için sesleniyorum sizlere. Neler yapabileceğinizi beraberce düşüneceğiz. Fikir özgürlüğünü, diğer insan hak ve özgürlüklerini engelleyen bu anti-demokratik ceza maddelerinin kaldırılması ya da değiştirilmesi için hazırlanan yasa önerisinin çekmesinden şikâretliyle gündeme getirilmesi için ya da bu iki insanın ölümünü önleyecek ivedi bir karar alınması için sesimizi duyurmaya çağırıyorum sizi.

Elbetteki ben bir eş olarak acı çekiyorum. Bu aşık. Ama unutmayalım ki adaletin çiğnenmesi gibi aşılamaayan haksızlıklar duvara yaran sözlerin de önüne geçebilir. Kaldı ki böyle bir mücadele insan olmanın, insanca yaşamak en hoşluca parlı. Bu yüzden, ben de şu an sizlerden aydınlarımızdan, basın mensuplarımızdan, hukukçularımızdan, demokratik kuruluşlardan, kısacası hepimizden, adaleti, sadece adaleti isteneye çağırıyorum.

YILDIZ SARGIN